

Stuiting verjaring. Stuit een verzoekschrift tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht de verjaring?

Rb. Rotterdam 13-09-2017, ECLI:NL:RBROT:2017:7554

Instantie

Rechtbank Rotterdam

Datum

13 september 2017

Magistraten

Mr. A.M. van der Leeden

Zaaknummer

C/10/497489 / HA ZA 16-273

Folio weergave

[Download gedrukte versie \(PDF\)](#)

Vakgebied(en)

Burgerlijk procesrecht / Bewijs
Vermogensrecht / Rechtsvorderingen
Burgerlijk procesrecht / Algemeen

Brondocumenten

ECLI:NL:RBROT:2017:7554, Uitspraak, Rechtbank Rotterdam, 13-09-2017
ECLI:NL:RBROT:2017:594, Uitspraak, Rechtbank Rotterdam, 18-01-2017

Wetingang

Art. 3:317 BW

Essentie

Stuiting. Verjaring. Verzoekschrift.

Stuit een verzoekschrift tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht de verjaring?

Samenvatting

Bij tussenvonnissen is bepaald dat de vorderingen die zien op vernietiging en ontbinding van de koopovereenkomst zijn verjaard. De vraag die in deze procedure voorligt, is of tevens de vorderingen die zien op schadevergoeding zijn verjaard. Tussen partijen is in geschil of het verzoekschrift tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht – dat heeft geleid tot een beschikking tussen partijen – deze vorderingen heeft gestuit.

Rb.: De rechtbank overweegt dat een vordering tot nakoming van een verbintenis – waartoe ook schadevergoedingsvorderingen behoren – kan worden gestuit door een schriftelijke aanmaning of schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt (art. 3:317 lid 1 BW). Een verzoekschrift tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht kan stuitende werking hebben. Dit kan het geval zijn indien het verzoekschrift een voldoende duidelijke waarschuwing aan de gedaagde bevat dat zij rekening moet houden met de mogelijkheid dat de eiser de vordering nog geldend maakt, zodat de gedaagde ervoor kan zorgen dat zij de beschikking houdt over de benodigde gegevens en bewijsmateriaal. Of sprake is van een dergelijke waarschuwing moet blijken uit zowel de tekst van de mededeling, de context waarin de mededeling wordt gedaan als de overige omstandigheden van het geval. De rechtbank komt tot het oordeel dat het verzoekschrift geen stuitende werking heeft. Uit het verzoekschrift kon volgens de rechtbank alleen worden afgeleid dat de eisers een belang hadden bij een voorlopig deskundigenbericht zodat zij bewijsmiddelen konden veiligstellen of konden beoordelen welke kansen zij hadden in een eventueel te voeren geding. De schadevergoedingsvorderingen zijn zodoende verjaard.

Verwant oordeel

Zie ook:

- HR 18 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI8502, RAV 2009/107, NJ 2009/439 (*Tijbosch/Fortis*);
- HR 24 november 2006, ECLI:NL:HR:2006:AZ0418, NJ 2006/642 (*Renooy/ Noordhollandsche*);
- Hof 's-Gravenhage 19 mei 1971, ECLI:NL:GHSGR:1971:AC5115, NJ 1974/99;
- Hof 's-Hertogenbosch 20 februari 2007, ECLI:NL:GHSHE:2007:AZ9319, JA 2007/73;
- Rb. Haarlem 8 oktober 2008, ECLI:NL:RBHAA:2008:BG2124;
- Rb. Utrecht 28 juli 1999, ECLI:NL:RBUTR:1999:AD3077, NJ 2000/206 (*Van Daal/Post c.s.*).

Wenk

Een lopende verjaring wordt gestuit door hetzij een daad van rechtsvervolging ex art. 3:316 BW, hetzij door een schriftelijke aanmaning/mededeling ex art. 3:317 BW, hetzij door erkenning ex art. 3:318 BW.

Uit de onder 'Zie ook' genoemde jurisprudentie volgt dat het indienen van een verzoekschrift tot het bevelen van een voorlopig deskundigenbericht/getuigenverhoor, niet kan worden beschouwd als het instellen van een eis of andere daad van rechtsvervolging in de zin van art. 3:316 BW. De in art. 3:316 BW bedoelde handeling is gericht op het geldend maken van een vorderingsrecht. Een voorlopig getuigenverhoor/deskundigenbericht strekt er veeleer toe informatie te verkrijgen aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of het zinvol is een daarop gerichte procedure aanhangig te maken. Om die reden stuit een verzoekschrift deskundigenbericht/getuigenverhoor de vordering niet ex art. 3:316 BW. Het doen uitbrengen van een dagvaarding, het vermeerderen van eis, het nemen van een conclusie van eis in reconventie en ook in het ter verificatie indienen van een vorderingsrecht of het leggen van beslag, vallen overigens wel onder het bereik van art. 3:316 BW. Het indienen van een verzoekschrift deskundigenbericht/getuigenverhoor kan eveneens niet zonder meer gelijk worden gesteld met een schriftelijke mededeling ex art. 3:317 lid 1 BW. Bij de beantwoording van de vraag of sprake is van een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zijn rechten voorbehoudt ex art. 3:317 BW, dient ook volgens de rechtbank in deze zaak niet alleen gelet te worden op de tekst van de mededeling, maar ook op de context waarin de mededeling wordt gedaan en de overige omstandigheden van het geval. Het hangt zodoende af van de inhoud van het verzoekschrift of naar de schuldenaar een voldoende duidelijke waarschuwing is uitgegaan dat hij rekening moet houden met de mogelijkheid dat de vordering nog geldend wordt gemaakt en hij de beschikking behoudt over voor het voeren van verweer benodigde gegevens en bewijsmateriaal.

In deze procedure is deze laatste vraag door de rechtbank ontkennend beantwoord. Het verzoekschrift deskundigenbericht had de verjaring van de schadevergoedingsvorderingen niet gestuit. Om elk risico op verjaring (en daarmee ook onnodige procedures) te voorkomen, is het in de praktijk dan ook verstandig om een schriftelijke mededeling ex art. 3:317 BW te doen uitgaan richting de schuldenaar en/of een dergelijke mededeling – ook gericht aan de schuldenaar – expliciet in het verzoekschrift op te nemen.

Partij(en)

Vonnisin de zaak van:

1. [Eiser 1],
2. [Eiser 2],
advocaat mr. G.P. Jongeneel,

tegen

1. [Gedaagde 1],
2. [Gedaagde 2],
advocaat mr. E.M. Putters-van Veen.

Uitspraak

Rechtbank:

1. Het verloop van de procedure

1.1.

Het verloop van de procedure volgt uit de volgende processtukken:

- het tussenvonniss van 18 januari 2017 en de daarin genoemde stukken;
- de akte na comparitie van partijen van 15 februari 2017 van [eisers];
- de akte na comparitie van partijen van 15 februari 2017 van [gedaagden];
- de antwoordakte van 15 maart 2017 van [eisers];
- de antwoordakte van 15 maart 2017 van [gedaagden];
- de door partijen overgelegde producties.

1.2.

Ten slotte is vonnis bepaald.

2. Het tussenvonniss

2.1.

In het tussenvonniss is beslist dat de door [eisers] ingestelde vorderingen tot vernietiging en ontbinding van de koopovereenkomst zijn verjaard. [Eisers] zijn in de gelegenheid gesteld om zich onder meer uit te laten over de vraag of de vorderingen die zien op schadevergoeding eveneens zijn verjaard. [Gedaagden] en [eisers] zijn in de gelegenheid gesteld om daarna op elkaars akte te reageren.

3. De verdere beoordeling

3.1.

In artikel 3:317 lid 1 BW is bepaald dat de verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis, waaronder de vorderingen die zien op schadevergoeding, wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt.

3.2.

Partijen twisten over de vraag of het verzoekschrift van 14 augustus 2014 (hierna: het verzoekschrift) in de procedure die heeft geleid tot de beschikking tot het gelasten van een voorlopige deskundigenbericht moet worden gezien als een stuitingsdaad in de zin van artikel 3:317 lid 1 BW. Dit kan het geval zijn als het verzoekschrift een voldoende duidelijke waarschuwing aan [gedaagden] bevat dat zij rekening moeten houden met de mogelijkheid dat de vordering nog geldend wordt gemaakt door [eisers] zodat zij ervoor kunnen zorgen dat zij de beschikking behouden over de benodigde gegevens en bewijsmateriaal. De mededeling of waarschuwing moet blijken uit de tekst van het mededeling, de context waarin de mededeling wordt gedaan en de overige omstandigheden van het geval (Hoge Raad, 18 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI8502).

3.3.

In de tekst van het verzoekschrift wordt de mogelijkheid dat [eisers] schadevergoeding zullen vorderen of de ondubbelzinnige mededeling dat [eisers] het recht op nakoming voorbehouden, niet genoemd. Uit het verzoekschrift kan alleen worden afgeleid dat [eisers] een belang hadden bij een voorlopig deskundigenbericht zodat zij bewijsmiddelen konden veiligstellen of konden beoordelen welke kansen zij hadden in een eventueel te voeren geding (zie punt 24 van het verzoekschrift). [Eisers] hebben met het verzoekschrift geen voldoende duidelijke mededeling of waarschuwing aan [gedaagden] gegeven dat zij rekening moeten houden met de mogelijkheid dat de vordering nog geldend wordt gemaakt en daarom is het verzoekschrift niet aan te merken als een stuitingshandeling in de zin van artikel 3:317 lid 1 BW.

3.4.

Vast staat dat de klachtbrief op 6 juni 2013 aan [gedaagden] is verzonden.

[Eisers] hebben niet gesteld dat zij tot aan de dagvaarding op 8 maart 2016 eventuele andere stuitingshandelingen in de zin van artikel 3:317 lid 1 BW hebben verricht. Gelet hierop wordt geoordeeld dat [eisers] dan wel hun advocaat de verjaring van de rechtsvordering tot nakoming van de verbintenis niet tijdig hebben gestuit en de vorderingen die zien op schadevergoeding zijn dus verjaard.

3.5.

Aan de beoordeling van de stelling van [eisers] dat de verjaringstermijn is gestuit door de e-mail van de rechtsbijstandsverzekeraar van [eisers] van 8 augustus 2013 wordt niet meer toegekomen omdat het voor de beoordeling van de vraag of de verjaringstermijn is gestuit in dit geval geen verschil maakt of de verjaringstermijn is gaan lopen op 6 juni 2013 of op 8 augustus 2013.

3.6.

Nu alle door [eisers] ingestelde vorderingen zijn verjaard, zullen de vorderingen van [eisers] worden afgewezen.

3.7.

[Eisers] zullen als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Het feit dat de vorderingen van [eisers] worden afgewezen, betekent niet dat het instellen of handhaven van de vorderingen onrechtmatig was. Er is dan ook geen reden af te zien van toepassing van het forfaitaire liquidatietarief. Dat [gedaagden] onevenredig veel tijd zijn verloren aan dit dossier is geen uitzonderlijke omstandigheid die tot een ander oordeel noopt.

3.8.

De proceskosten aan de zijde van [gedaagden] worden begroot op:

Griffierecht € 1.548,00

Salaris advocaat:

het voorlopig deskundigenbericht € 452,00 (1 punten x tarief II ad. € 452,00 per punt)

in de bodemzaak € 6.000,00 (3 punten x tarief VI ad. € 2.000,00 per punt)

Totaal € 8.000,00

3.9.

Bij de loonbepaling van 22 december 2015 is het loon van de deskundige vastgesteld overeenkomstig het (door [eisers] betaalde) voorschot ad. € 6.175,84 inclusief BTW. [Eisers] zal in de kosten van het deskundigenbericht worden veroordeeld.

4. De beslissing

De rechtbank

4.1.

wijst de vordering af;

4.2.

veroordeelt [eisers] in de proceskosten, aan de zijde van [gedaagden] tot op heden begroot op € 8.000,00;

4.3.

bepaalt dat de deskundigenkosten ad. € 6.175,84 inclusief BTW ten laste blijven van [eisers].

Dit vonnis is gewezen door mr. A.M. van der Leeden en in het openbaar uitgesproken op 13 september 2017.